

Εἰς τὰς χαμηλὰς φωνὰς διὰ τὴν ἐκσπάσῃ, ὡς θλώμενον κύμα, εἰς τὴν διὰ πασῶν ὅτε καὶ λαμβάνει τὴν ἀναπνοὴν του. Ὁ λόγος του εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τρικυμιώδης· ἐὰν ἐνίοτε χαλαροῦται, τοῦτο γίνεται ἀπαράλλακτα μὲ τὸν κυματισμὸν τῆς θαλάσσης ὅστις παύει πρὸς στιγμὴν ἵνα ἐξογκωθῇ πλείοτερον μετ' ὀλίγον. Ἡ ἐντύπωσις δὲν εἶναι πολὺ εὐάρεστος, ὡς δὲν εἶναι εὐάρεστον νὰ βλέπῃς τρία μέτρα ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς σου ὀρχοῦμενον ἓνα ἐπὶ σχοινίου ἢ καλωδίου. Γεννᾷ ὅμως πάντοτε τὴν ἐκπληξιν ὁ λόγος του, διότι ἔχει μοναδικὴν εὐκολίαν περὶ τὸ λέγειν· δὲν ζητεῖ λέξεις· δὲν ζητεῖ ἰδέας· δὲν ζητεῖ ἐπιχειρήματα. «Ὅλα τοῦ ἔρχονται διὰ μιᾶς τοῦ εὐτυχοῦς ῥήματα. Ὅλα τοῦ ἔρχονται διὰ μιᾶς τοῦ εὐτυχοῦς ῥήματα» καὶ μάλιστα αἰσθάνεται τὴν ἀγωνίαν τοῦ ν' ἀπαλλαχθῇ αὐτοῦ τοῦ βάρους ὅπερ φέρει ὁ λάρυγξ του. Εἶδατε ποτὲ βαρέλιον ἀνοιγόμενον; Ἐὰν δὲν ἐπιθέσῃς εἰς τὴν ἀνοιγομένην ὀπὴν κἀνουλαν, τὸ ὑγρὸν ἐκπηδῶν σχηματίζει δυνάτην στήλην· ταύτη στήλη εἶναι ὁ λόγος τοῦ Λομβάρδου.

Αὕτη εἶναι ἡ ἐξωτερικὴ μορφή τῆς εὐγλωττίας του· θέλομεν σκιαγραφῆσαι ἄλλοτε τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῆς οὐσίαν.

ΦΡΟΥ - ΦΡΟΥ

Τὰ Ἡμερήσια Νέα μεταφέρουν τεμάχια ἀγγλικῶν ἐφημερίδων μνημονεύοντα τῶν ἐλληνικῶν παραστάσεων ἀρχαίου ἡθοιοῦ Ἀνδρονόου. Κατὰ μίαν ἐξ αὐτῶν ὁ κύριος οὗτος παρέστησε τὴν «**Euz**» τῆς ἐλληνικῆς ἐπαρυσίας. Ἀπορεῖτε βεβαίως ποία εἶναι αὕτη ἡ **Euz** τοῦ ἀγῶνος· ἀπλούστατα· πρόκειται περὶ μεταφράσεως ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ καὶ εἶναι The eve, ἥτοι ἡ Παραμονὴ τοῦ Πάγκαλ. Ἀλλὰ φυσικώτερον ἦτο τὸ Eve νὰ μεταφρασθῇ εἰς Evar καὶ νὰ περιμένωμεν τώρα κἀνὲν νέον δῶμα τοῦ ἐν Βερολίνῳ πρεσβευτοῦ μας, ὑπὸ τὸν τίτλον: ὁ Ἀδάμ τῆς ἐλληνικῆς ἐπαρυσίας!

Ὁ λόγος ἦτο περὶ ἁλλείψεως ἐμβολιαστῶν.

Φοιτητῆς ἐντυχῶν ἐκεῖ:

— Καὶ δὲν διορίζουν τὸν Βιβλιοθηκῶρίον μας, τὸν κ. Μελετόπουλον;

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Βέλτου συζήτησις κατῆντησε βάλτος, εἰς τὸν ὅποιον κατ' ἄλλους μὲν ἐλερώθη ὀλίγον ἢ ἀντιπολίτευσις, κατ' ἄλλους δὲ ἔπεσε διὰ παντὸς ὁ κ. Βελτινός.

Ἐξ ὅλων τῶν κατὰ τὴν συζήτησιν ταύτην ῥητόρων μόνος ὁ κ. Δ. Στάικος ἔφθασεν εἰς τὸ ὕψος καὶ τὴν ἔννοιαν αὐτῆς, τίποτε μὴ εἰπὼν ἢ μᾶλλον μὴ ἀκουσθεὶς τί εἶπε.

Πόσον εὐεργετικὸν θὰ ἦτο, ἂν καὶ τινῶν ἄλλων ἐκ τῶν κ. βουλευτῶν οἱ λάρυγγες ἠκολούθουν τὸ παράδειγμα τοῦ λάρυγγος τοῦ κ. Σταίκου!

Ὁ κ. Ἀμβράζης χυθεὶς ἐπὶ τοῦ σεμνοῦ βήματος τῆς σεμνῆς Βουλῆς σεμνῶς ἐζήτησε παρ' αὐτῆς νὰ τῷ παρέξῃ σεμνὴν ἀκρόασιν, ἵνα σεμνῶς εἴπῃ τὴν σεμνὴν του πεποίθησιν περὶ τῶν σεμνῶν καθηκόντων τοῦ σεμνοῦ κοινοβουλίου κατὰ τὰς σεμνὰς ταύτας περιστάσεις. Καὶ εἶπεν, ὅτι πρέπει ἡ σεμνὴ συνείδησις τῶν σεμνῶν βουλευτῶν νὰ μείνῃ ἀσπίλος παντὸς σεμνοῦ πάθους καὶ σεμνοῦ φατριασμοῦ, ἵνα ὁ σεμνὸς ἐλληνισμὸς σεμνῶς φθάσῃ εἰς τὸ σεμνὸν σημεῖον τοῦ σεμνοῦ μεγαλείου καὶ τῆς σεμνῆς προόδου.

Καὶ σεμνῶς κατελθὼν σεμνῶς μετέβη εἰς τὴν σεμνὴν θέσιν του σεμνῶς ἀσθμαίνων ἐκ τῆς σεμνῆς ἀγορεύσεώς του! **Ἄμ τὸν βράζης** ἢ ὄχι!

Ὁ κ. Ρηγόπουλος ἔχει τὸν λόγον:

— Ἐπειδὴ, κύριοι, ἐπέτυχον ἀνευ συνδυασμοῦ, ὑπῆρξα δὲ καὶ κατὰ τὸ 1865 βουλευτῆς, καθήκόν μου θεωρῶ νὰ δικαιολογήσω τὴν ψῆφόν μου. Οὕτω καὶ ὁ Οὐγκώ, κύριοι, ἐκάστου τῶν θαυμασίων ἔργων του προτάσσει δικαιολογικὸν ἢ ἀναλυτικὸν πρόλογον. Κάτω στὸ βάλτο στὰ χωρὰ. Τὸ ἄσμα αὐτὸ τὸ δημοτικὸν δύναται πολὺ νὰ σᾶς διαφωτίσῃ. Ὁ μέγας Οὐγκώ γράφων περὶ τῆς πολιτικῆς αὐθαιρεσίας τῶν ἰσχυόντων προσώπων καὶ διὰ τοῦ καλῆς του πλήττων τὴν κορυφὴν τῆς νεκρικῆς κυπαρίσσου τῆς τυραννίας, ἀφώρισε τοὺς τὸ ἀγνότερον δικαίωμα τοῦ πολίτου ἐπιβουλευομένους.

Ὁ κ. Βελτινός εἶναι μέγας γόνος μεγάλης οἰκογενείας καὶ ἂν δὲν ἐσχόπων νὰ καταψηφίσω τὴν ἐκλογὴν του θὰ ὑπεστήριζον αὐτήν. Φρονῶ δὲ, ὅτι ὀφείλομεν νὰ ῥίψωμεν ἐντὸς τοῦ ὁμωνύμου αὐτῷ φρέατος τὰ πάθη καὶ τὰ μίσση, ἵνα ἡ φαντασία ἡμῶν ἀρθῇ ὑπεράνω αὐτοῦ ὡς ὠραία λευκὴ περιστερὰ, κούφη διασχίζουσα τοὺς αἰθέρας.

Ταῦτα ὅπως δικαιολογήσω τὴν ψῆφόν μου, κύριοι.»

Εἰς ἐκεῖνο τὸ διαβολεμένο πηγάδι ποῦ ἔρριψε τὸ ὄνομα του ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ἔρριψε καὶ τὸ βουλευτικόν, ἅμα δὲ, καὶ τὸ ὑπουργικόν του μέλλον!

Μάριος.

ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ.

Ὅπισθεν τοῦ Πανεπιστημίου ὑπάρχει τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν, ὀνομαζόμενον κατ' εὐφημισμὸν «Ἐλπίς», διότι ὁ ἐν αὐτῷ εἰσερχόμενος ἀσθενὴς δύνα-